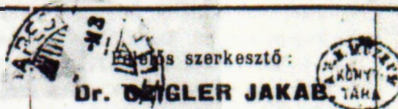

Salgótarján és Vidéke.

Szépirodalmi és közgazdasági hetilap. — A Polgári Kör hivatalos lapja.

Előfizetési ár:

Éves ár	10.—	A Polgári Kör tagjai és tanítói részére:	
Fél éves	5.—	Egész éves	6.—
Negyed éves	2.50	Fél éves	3.—
Harminc szám ára 20 fill.		Negyedévre	1.50

Minden a lap azerlemlő részét illető közlemények valamint hirdetések és előfizetések a „Salgótarján és Vidéke” szerkesztőségéhez, vagy a Boros nyomdába intézendők.

Utókúra.

Multheti számunkban megjelent cikkünk, amely a Polgári Körrel és azzal kapcsolatban a salgótarjáni polgárság minden téren mutatkozó nem törődöttségével foglalkozott, — mint halljuk igen soknak nagyon fájt. Hát hídják el kedves Polgártársaink, hogy amikor nekünk ilyen cikkeket kell írni, ez nekünk még talán jobban fáj. Sokkal jobban szeretnénk mi is, ha azt irhatnánk, hogy itt Salgótarjánban milyen példás a rend, milyen szép összetartás van a polgárság között, milyen nagy az érdeklődés a közügyek iránt stb. Sajnos ezeket az óhajta várt tényeket ma itt még sehol sem látjuk. Nem látunk sehol sem egészséges mozgást, elevenséget, de az elernyedés, a nembánomság az indolentia, — az meg van mindenütt. — Ezt szeretnénk mi orvosolni és ha már ezt tűztük célul magunk elé, akkor nem igen válogathatjuk meg az orvosságot. Nem nézzük, keserű-e, vagy édes, jól esik-e, vagy sem? Fő dolog, hogy használjon! Hát csak fájjon az a seb, — de gyógyuljon!!!

Csak nehezteljenek reánk kedves Polgártársaink, de változzanak meg. Higgyék el, hogy mi leszünk az elsők, akik annak örülni fogunk. Hiszen nem a magunk érdekében beszélünk, nem a magunk érdekében irunk és agítunk. Tisztán csak Önöknek akarunk jót. Nekünk az

volna a legnagyobb boldogságunk, ha azt látnók, hogy Salgótarján fejlődik, polgári vagyonosodnak és művelődnek, minden szép és jó iránt érdeklődnek, minden jót és hasznosat, ami községük fejlődését előmozdítja — megvalósítják.

Sajnos! ez ma még mind csak olyan óhaj. Mert ha ezeket elakarjuk érni, a legszorosabb összetartásra van szükség, enélkül semmit nem tehetünk, e nélkül meg sem mozdulhatunk. Avagy hogyan gondolják kedves Polgártársaim megoldani az itt még annyira szükséges megoldásra városok hasznos közműintézmény? Amiket pedig feltétlenül meg kell oldanunk, nem csak községünk — de saját magunk érdekében is.

Előjárásunk hiába fog dolgozni és küzdeni, — ha mi polgárok a mi tömegünkkel nem adunk tartalmat és erőt munkájának, mert ha a többség és a magasabb intéző körök azt látják, hogy az előjárásunk által létesíteni óhajtott dolgok itt a polgárok egyöntetű kívánságot képezik, sohasem fog előlünk elzárkózni és nem fog akadályokat gördíteni azok megvalósítása ellen.

De még az sincs kizárva, hogy itt közöttünk is akadjon egy pár maradi csökönyös ember, aki már itt a községben akadályokat gördít előhaladásunk elé.

Feltétlenül kell tehát, hogy lehető legszorosabban összetartsunk a polgárságnak legalább azon része, a mely a község javát igazán igazán és önzetlenül szívén

viseli. És mert az összetartásra ez idő szerint Salgótarjánban egyedül a „Polgári Kör” és annak helyisége legalkalmasabb, de bátran kimondhatjuk, hogy egyedül hivatott — kötelességünk volt a polgárságot felhívni arra, hogy ezt minden erejével támogassa.

Ha nem volnánk annyira hátramaradtak, ha nem volna szükségünk új intézményekre, ha kulturánk és társadalmunk a kor színvonalán állna és a természetes fejlődési útján haladna, — bizony mi sem jajdulnánk fel. De látva más városok fejlődését és látva a mi szegény hátramaradt községünket — nem veheti senki tőlünk rossz néven, ha önműve az okot, — az okozókat támadjuk,

Hiába is szépítgetnénk akár hogy a dolgot, csak mi magunk polgárok vagyunk okai, hogy a világtól oly igen, igen elmaradtunk. A mi indolentiánk, amely minden téren és minden alkalommal megnyilvánul, oka mindeeknek.

Ha mi a multhban megtudtuk volna érteni egymást, régen volna királyi közjegyzőségünk, menházunk, kórházunk, vassúti megállóhelyünk, telekkönyvi állapotaink rendezve lennének, állami polgári iskolánk jó helyen épülne, a kir. adóhivatal helyiségeért nem kellene évente 1000 korona bért kiadnunk, utcáink tereink rendezve lennének és még sok-sok minden másképpen lenne itt — ha, ha az a bizonyos általunk oly nagyon óhajtott összetartás meg lett volna.

TARCZA.

Dr. Nagy.

Vége.

Az általam keresett ház első emeletén ki volt világítva. — A házmestertől tudtam meg, hogy Nagy az egész első emelet lakja. — Nem csoda, hatalmas ember ő a városban. Szinte büszke önértéssel mentem föl. Az ajtót liberális inas nyitotta föl. Gazdag ember lehet ez az én rokonom!

Az inas kissé impertinens módon méregetett végig, aztán felnyitá egyik mellék szobájtát a megjegyzé: „kissé későn jött.”

Lehetetlenül rosszul járna óráim? — Talán vacsoráznak már? — kérdém félénken.

Dehogy vacsoráznak, szólt az inas helyeken — hogy vacsoráznak Ön nélkül? —

Ezzel a goromba fickó mégis némi bököt mondott. — Levetettem felső kabátomat s azt a kalappal a ruhatartra akasztám. E közben elegáns fiatal hölgy lépett be. Ez hát az a szép kisasszony, akit nagynéném emlegetett.

No csakhogy végre mégis meg jött, szólt hozzám nyájasan.

Ez a nyájaság — bár hízelt, mégis csak zavarba hozott. Szótlanul hajtottam meg magamat. Éreztem, hogy elpirulok.

A nagy asztal nincs megterítve, folytatá mosolyogva, — az öre vár. —

Ez utóbbi szavakat nem értettem, mert kissé elméláztam. Igazán gyönyörű teremtes. Készen kívül ő a doktor leánya. — Csak-hogy megis furcsán üdvözölt. — Követtem őt az ebédlőbe. Hosszu asztal volt a terem közepén, oldalt mellékalakokon tányérok, ezüst neműek poharak stb. Ezekre irányzá ügyfeleimet, zavarodottan álltam egy helyen, most néhány inas jött be s várták az urnó parancsait.

Egyszerre gyanu támadt bennem, hogy ismét rossz helyre jöttem.

En dr. Nagy Fülöp urat keresem, szól-tam végre alázatosan.

Erre a fiatal hölgy nagy hahotába tört ki, — az inasok vigyorogtak, — én pedig szerettem volna a föld alá süllyedni.

Ez atyám háza szólt végre a hölgy — kinek neve Nagy Flórián, — ma este nagy társaság lesz nálunk s az alkalomra egy ügyes kisegítő inast kérünk és vártunk. — Kölesónos pirulás közt kérünk egymástól bocsánatot — fogtam kabátom, kalapom s a családok hangos nevetése között szédülve botorkáltam az utcára. Bele került vagy tíz perebe, míg magamhoz jöttem, meg néztem órámat. Egy negyed múlt nyolcra, tehát még nem késsem el. Egy-két utcán áthaladva egy tudakozó intézetet tint szemembe. No talán itt utba igaztanak.

Nem tudnák kérem megmondani, hol

lakik dr. Nagy Fülöp?

Nagy Fülöp? szólt a kérdezőt kedvetlenül. Bizonyos Ön, hogy Fülöpnek hívják? Igen azt bizonyosan tudom.

Egy Nagy Fülöp lakik a kerepesi úton ezen és ezen szám alatt, talán azaz, kit ön keres.

Meg fogom tudakolni — mondtam — megköszöntem az utbaigazítást. Ismét bérkocsiba ültem s a kerepesi út jelzett száma alá hajtottam.

Csinos ház előtt álltunk meg, majdnem az utca végén.

Csengésemre egy mogorva öreg asszony nyitá fel a kaput.

Ön a doktor? kérdé rekedt hangon.

En. —

Bebocsátott s utánam bezárta a kaput. Egy kis lámpás gyáron világítá meg a kapu ajlát.

— Tessék fölmenni!

E pillanatban egy ten-c-százát dobott le valaki az emeletről. Az asszony ijedve egy földszinti szobába oson, az magára zárta s engem magamra hagyott.

Farsag fogadtatás! Szinte kedvem lett volna azonnal elmenni, de az ajtó be volt zárva. — Ehl! nézzük meg mi lesz!

Bátran fel mentem. — Balra az ajtó félig nyitva volt, a szobából szörnyű káromkodás hallatszott. No én alighanem valamely kellemetlen házi perpatvarnok leszek akarattal tanuja. Kőhögttem, hogy vegyék észre

De hát ne keseregjünk most már a multon. Ezen nem segíthetünk már, de a jövő a miénk. Ezt irányíthatjuk úgy, hogy nekünk jól esik. Sok és nagy dolog van még itt a mi elintézésre vár, — tömörüljünk tehát, hogy azokat községünk és a magunk javára minél gyorsabban és minél jobban megoldhassuk és megcsinálhassuk.

És ha ez az újság — amely tisztán Salgotarján és polgárainak boldogulását tűzte célul maga elé, — néha keserűen ki is fakad, ne nehezelteljünk még rá, hanem szíveljük meg rováseit s igyekezzünk hibáinkat amelyek sajnos, bizony jócskán vannak — beismerni és elhagyni.

Ellesett párbeszéd.

(Két ur a modern berendezésű főutcán „Portelenyi II.” kávéházban beszélget.)

Az egyik ur: Tehát ön még mindig azon nézetben van, hogy nincs rendszerváltozás a városi ügyek vezetésében.

A másik: Sokkal inkább mint eddig.

Az egyik: Kénytelen vagyok igazán azt hinni, hogy ön vagy nem akar látni, vagy pedig nagyon fáj a régi rendszer bukása, jobban mondva teljes megsemmisülése. Barátom, polgártársam, testvérem nyissa ki a a szemét.

A másik: Kinyitnám, de az órási por...

Az egyik: Mit? Por? Talán az utcákon lévő porra gondol. Persze ezt is hibául rója föl az új aerának. Mindig ilyenkor jönnek a port az emberek szemébe hányni. Miért nem jön önnek eszébe decemberben vagy nem bántani még januárban is porról beszélni? Most nyáron észreveszik, de télen mikor nincs, azt nem veszik tudomásul.

— De hiszen decemberben...

— Igen, igen! És tudja kedves barátom, hogy már a tekintetben is haladás mutatkozik. Figyelje meg, hogy majdnem naponta végig megy a főutcán az öntöző kocsik és tanulmányozza — jobban mondva hozzászoktatja — az utat, hogy majd a méltósága fáradt és elkopott testén, idők multával bártorkodni fog a merészkedni járni. És be láthatja, hogy nem lehet kívánni az úttól hogy egyszerre vízzel tölti nehéz kocsiat törjön el magán, hát néhány hónapig üresen

közeledésemet.

Egyszerre csak düsség lett. — Nemi szűnet után egy férfi harányan kiáltott, — „bujj be, akár ki vagy.”

És bizony nem bátorító fogadtatás, de beléptem — meglepetésemre beteg szobába jutottam, hol egy vörös orru ember félig levetkőzve hevert az ágyon. — A butorok össze-vissza voltak hánynya, a vánkások szerte heverték a földön.

A vörös orrú rám bámult, aztán dühösen fogott egy vánkost s azt a fejemhez vágta. Féltre ugrottam, — már biztos, hogy megint rossz helyre jöttem.

Ki az ördög ön? ordított az öreg. Igyekeztem magamat kimagyarázni, de mielőtt beszédemet végeztem, a vörös orru, ki két négtelenül „delirium tremens”-ben szenvedett, felugrott ágyáról s oly gyorsan megragadott torkomnál fogva, hogy nem volt időm magamat védelmezni. Talán megfojtott volna, ha minden örömet és eszévedve földre nem lököm. — E pillanatban kirohantam a lépcsőkhöz futva menekültem, — kefe, pohár, tűkrök, cipő röpült utánam, szerencsére egy sem talált, libegve jutottam az udvarra. A kapu lehetetlen volt kijutnom — az öreg asszony sehol sem volt. Található. — Uram! Isten mit tegyek? Körülnéztem az udvaron, egy sarokba könnyű fényűző létrát vettem

trainirozzák. Persze hogy teljesen meg ne felfedkezzen üti hivatastról, hát néha-néha egy kis vízhez is juttatják a szegényt.

— Ez igazán mind igen-igen szép, de mégis csak kíván toz volna...

— Hogy állandóan öntözik az utat. Ezt akarja mondani. Tudom. Persze ön és elváratai még azt is óhajtaná, hogy még eső idején is öntözzék az utcát. Nem barátom! ezt nem fogják elérni.

Vagy kérem talán azt sem helyesli, hogy a cselédlányoktól eltitolták, hogy nem szabad este a kapuba kiállani. Tudja ön mily nemes erkölcsös sőt mondhatnám társadalmat átalakító bölcs intézkedés ez. Ily intézkedéssel lehet a szociális kérdéseket alaposan megoldani, Mert kérem van önnek fogalma, hogy mit tesz az, ha nem énekelhetik többé, hogy Kiállok a kis kapumba

Arra mennek a legények a fonóba stb. Látja kedves barátom ez megszűnt, ez nem létezik többé.

— De miért kelljen azoktól a szegény cselédlányoktól azt az örömet megvonnai, hogy a kapuban várják a várnivalókat?

— Mit? Szegények? Hát hogyan lehet így beszélni. Hát nem helyesebb és kényelmesebb, ha az udvarban fogadják az udvarlást és nem a kapuban. Hiszen azért a neve udvarlás, hogy ne a kapuban történjék meg.

(A kávéházi piccoló fiú is érdeklődni kezd és valahányszor az asztal mellett elhalad élénken figyel.)

Persze ön a zsidó-utca rendezését is semminek tartja. Látja kérem, a mélyebben gondolkozni-tudók már a fontos lépésnél fölismerték a nép igazi atyját az előjáróságban. E ténykedéssel a polgárok szívében gyökeret vertek. Örök hála, elismerés és tiszteltetés kötelezték a zsidó-utcai lakókat. És a mellett azonban példával járnak elő a takarékoskodásra is.

— Ugyan miért?

— Miért, miért? hát még ezt is kérdezni kell. Önben nagyon sok rosszakarat lakozik, ha még ezt észre sem veszi. Hát tudja kedves barátom, mily összegeket takarítanak meg a háziurak és lakók?

— Hogyan?

— Nagyon egyszerű. Mert fölőselegessé váltak az ajtók és a kutak. Mától kezdve már nem szükséges az ajtón bemenni, mert egész kényelmesen bejuthatnak a lakásba az

észre, nincs más mód, a falon kell átmásznom. A létrát használva, néhány perc alatt a falon voltam, honnét ovatosan ugrottam le, kinsé megütöttem magamat, fe föl sem vettem, kezdtem poros ruháimat tisztogatni, midőn hirtelen egy rendőr vállon ragad.

„Ne is védekezzék — azólt a buzgó ember — jól láttam mindent, — ha önszántából nem követ, megköltözöm.

Siralmas arccal mentegetni kezdtem magam. — A rendőr sípjába fajt, rögtön előtermett egy másik rendőr. Köze fogtak. — velük kellett mennem. Az állomáson a biztos elé vezettek.

Itt hoznak egy jó madarat, régen ismerjük: cégeres betörő.

Jelentem alásan, szólt a másik rendőr, pálinkaszagot is érezni rajta, be van rugva.

No még csak ez kellett. — Rablónak és iszákosnak néznek.

Felbátorodva tiltakoztam, követeltem, hogy legalább orvost hozzanak, ki bizonyítani fogja, hogy nem vagyok részeg. Könnyűgémre ebbe a biztos beleegyezett.

Engem sötét szűk szobába vezettek, — két fapad képezte az egész batorzatot. Itt kellett az orvost várnom.

Mintegy félóráig elmélkedtem, aszomornasatem fölött, midőn az orvos megérkezett,

utcaról az ablakon keresztül. A kutak szintén fölőselegessé váltak, mert eső idején az ablakon keresztül befolyó vízből mindenki annyit gyűjtget, amennyire szüksége van.

— Igaza van önnek, de már azt az egyet megengedi, hogy így nyár idején még csak gondoskodni kellene a városnak — köztisztaság és közegészségügyi szempontból — egy rendes uszodáról.

— Abát! Ezt vártam! Hát jöjjön ide barátom közelebb. Itt valami diskrét ügyet kell önnek elmondanom.

Jöjj te is közelebb Józsi. Látom ez téged is érdekel. A piccolókat majd szintén elviszed.

Hát csakis ezen oldalról érheti támadás az előjáróságot, de már eme probléma is megoldódott. Azt tudja, hogy van a városban egy u. n. Wehovszky-uszoda. Azt is tudja hogy mily állapotban van ez. Erről nem akarok sokat beszélni, hiszen elég ha az ember egyszer látja és azonnal lemond szintén a köztisztaság szempontjából a fürdésről. Most hát — jól értes meg — a fürdőt átveszi a város, a város! Szépén rendbehozza. A fűvet lekasálja, kipadlózza stb. stb. Szóval egy óriási átalakítás lesz.

— Hát mi lesz a békákkal? Ezekről remélhetőleg fog gondoskodni remélhetőleg a város.

— Először tervbe volt véve, hogy a kertbe fognak hangversenyeket rendezni, de a szervezési költségek oly nagy összegre rúgtak volna, hogy a polgárságnak le kell ezen élvezetről mondani.

— De mégis mi lesz a szegény átlakákkal?

— A köz érdekében ezeket föl kell áldozni. Tudja vannak pillanatok, mikor az ember az étetet, vért, vagyonát a háziért áldozza. Hát most ez a békákkal fog megtörténni. De ne ijedjen meg. Tisztességes hősi halált fognak halni. Dicső életpályájukat — mely nem teremtetett más számukra, mint vizet — méltóan fogják befejezni.

A terv a következő: Az összes tényleges és állománykülső rendőr manlicher poskákkkal és megfelelő patronnal lesz felszerelve. Valamennyi rendőr kitűnő lövő és így gyönyörű élvezetben lesz részlük. Vagyis a rendőrök az egyszer nem a rendre, hanem a békákra fognak „vadászni”. (A rendőrök ugyanis csak „vadásznak” a rendre.)

elmondtam neki történetemet. Az orvos komoly arca lassanként kiderült, leült az egyik padra, hosszasan rám tekintett, végre nagy hahotába tört ki.

Ex bosszantott. — Kérem az én esetem nem tréfa, — szóltam komolyan az orvoshoz.

Az orvos még jobban nevetett, úgy hogy könnyei kicsordultak.

Ejnye, ejnye, hát maga az, drága öcsém! ha-ha-ha! No ne bosszankodjék! Én vagyok dr. Nagy Fülöp, ki önt vacsorára várta — és akit idehívtak, hogy egy részeg embert észleljek. — Az öröm és meglepetés némán telt. Rögtön szabadon bocsátották és feltalált jóakarómmal elmentem az Erzsébet téren lévő pompás lakására. — Új ruhát és jó vacsorát kaptam. Az orvos bemutatott leányának elmondta esetemet. Ezen a bájos Elia kisasszony jóízűen nevetett, de annál nagyobb rokonszenvennel vett körül.

Dr. Nagy Fülöp teljes befolyásával előmozdította ügyemet. — Neki köszönhetem, hogy most nagy praxissal tekintélyes orvos vagyok. — Eliz nőm lett s most néha-néha kettesbe boldogan nevelünk furcsa kalandosmoq.

Nagy Józsi.

Tudja, rendes reglementszerinti harcászati lesz. Már előre is közpelen, hogy mennyire fog az idegen forgalom emelkedni. A nagy katonai attachék, tábornokok, a különböző államok harctéri tudósítói stb. stb. mind itt lesznek. Nincs kizárva, hogy Zepelen is ide fog léghajóval szállni. És látja barátom, ezt mind az új előjárás teszi a város felvirágoztatása érdekében.

Azonban ez még mind semmi. Még va-lamit elárulok, de föltétlen titoktartás mellett. Tudja, nehogy az ellenség tudomást szerezzen róla. Miután nem lehet tudni, hogy mily nagy a békáltság az uszodában és nem bizonyos, vajjon elegendő erőnek mutatkozik majd a rendőrség, hát a kolóniai akadémában, a losonczyi tüzérség is állást foglal, hogy kellő pillanatban megjelenhessen és döngő hangjával végleg elnémtsa a békák kuruttyolását.

(A piccoló fiú a békák ily kegyetlen tervbevett kivégzése miatt a piccolókkal együtt összeesik.)

Ez aztán valami! Most már tapsolhat.

-- Nem uram, először szeretnék meg-fürödni, megyek tehát haza és rendelék egy lavór vizet.

— 6 —

Hirek.

Személyi hír. Hoffmann Rihárd, a köz-tisztletnek örvendő pálfalvai bányagondnok, jelenlegi állásából a Nyugatmagyarországi Köszénbánya Részv.-Társasághoz mint bá-nagazgató Hapdlovára helyeztetett át.

A Salgótarjáni Önk. Tüzoltó Egylet nagy érdeklődés mellett tartotta meg a hó-6-án évi rendes közgyűlést Szilárdy Ödön udv. tanácsos elnökelete alatt. A gyűlésen a tagok majdnem teljes számban jelentek meg, mit annak lehet tulajdonítani, hogy a néhai Luby Géza főparancsnok elhalálása folytán megüresedett főparancsnoki állásnak választás útján leendő betöltése volt napirendes. Miután a közgyűlés, az előterjesztett javaslatok alapján a nyári rendgyakorlatok határidejét megállapította a tárgysorozatba felvett egyéb ügyeket is határozatával meg-csúsította, Papp János indítványára szépen indokolt beszéd kíséretében egyedül Rákos Gyula gyógyszerár-tulajdonost ajánlotta. A közgyűlés nagy lelkesedéssel és egyhangulag Rákos Gyulát főparancsnoknak megválaszt-ván, küldöttségileg hívta meg a közgyűlésre, hol is miután Szilárdy Ödön elnök néhány me-lé szóval üdvözlőlvén a megválasztottat főparancsnok szép beszéd kíséretében megválasztását elfogadva, elnök az ülést bezárta.

Képviselőtestületi gyűlés. Salgótarján nagyközség képviselőtestülete folyó hó 11-én pénteken délután 3 órakor tartotta rendes közgyűlést Tóth Gyula községi bíró elnöke-lete alatt. — Az újonnan átdolgozott bel-szervezeti szabályzat végre csekély módosi-tással jóváhagyott. A tavaly épített járvány kórház a megyei főorvos és főmérnök által kifogásolva lett és így új járvány kórházat kellene építeni. A képviselőtestület ezen ha-tározat ellen feljebbést adott be. Az elemi iskolák államosítása és az ehhez szükséges telekvétel tudomásul vétetett. Az állami elemi iskolai gondnokságba kiküldendő négy tag megválasztása egyelőre el lett halasztva, míg a telekvezeték megválasztott tagjait beje-lentik. A községi tisztviselők fuvardija végleg rendezve lett, 2 km-től túl megilleti őket a

fuvardij. A földadó kataszter kiigazításához napidíjas lesz ideiglenesen alkalmazva. Tárgyalva lett Papp János főjegyző kérvénye korpótlék megadására iránt. A képviselőtestü-let méltányolva főjegyzőnek a község szol-gálatába töltött 40 évi működését 400 kor. korpótlék megadását határozta el. A községi pénztárnok fizetése az új szabályrend let ér-telmében 1600 korona lesz. A községi kór-ház és járvány-kórház, valamint a község rész-re szükségelt élelmi szerek és más egyéb cikkek beszerzésére mindig a helybeli keres-kedők és iparosok hivatdónk fel, a legolcsóbb ajánlat el lesz fogadva. A pásztorlak építé-sét és a járásbírósg kiigazítási munkálatait, mint legolcsóbb ajánlattevő Chrovnyán Ferenc kapta meg.

Úrnap. A kath. egyház és a hivatalos világ hagyományos kegyelettel ülte meg Úr-napját városunkban. Gyönyörű idő kedvezett a körmenetnek, mely tíz órakor vette kezde-tét úgy az acélgyári, mint a bányakolóniai zenekar közreműködésével. Részt vett a nagyszabású körmeneten a tüzoltóság is.

A „Polgári Kör“ választmányának gyűlése. A Polgári Kör választmánya folyó hó 9-én este tartotta gyűlését Liptay B. Jenő alelnök elnökelete alatt. A tagok szép számmal jelentek meg a gyűlésre és valóban örömdetes dolog, hogy a kör iránt érdeklő-dés mutatkozik. A választmány behatóan fog-lalkozott a képviselőtestületi gyűlésen tár-gyalandó ügyekkel. A szükséges felvilágosi-tásokat Tóth Gyula községi bíró adta meg, ki arra kérte a kör képviselőtestületi tagjait, hogy a képviselőtestület gyűlésein a kör határozatának lehetőleg érvényt is sze:ezze-nek. Ne forduljon elő az az eset, hogy a kör tagjai közgyűlésen a kör által hozott hatá-rozatok ellen szavazzanak. Felvetetett egy tag, kilépett egy tag.

A Salgótarjáni Ipartestület folyó hó 13-án igen sikerült tekepálya megnyitási ünnepélyt rendezett. Bódi Rudi zenekara csakhamar jó kedvre hangolta a szép számmal megjelenteket, kik az élvezetes bárány pörkölt elfogyasztása után, Thill József köz-kedvelt vendéglőünk jó boraitól töltelve csakhamar hozzáfogtak a tánchoz, a díszes nyereménytárgyak este 7 órakor osztattak ki, melyek közül Tímárovszky Sándor az első, Gruber Ferenc a második és Wavrovic Fe-renc a harmadik nyereményt vitte el. A jól sikerült mulatság éjfélig tartott.

Sport Egyesületünk Urnapkor 10-én tartotta első football-trainingét meglehetősen érdeklődés mellett. Footballistáink — dacára annak, hogy ez évben ez az első training — elég jó formában vannak és alapos a remény, hogy diákjainkkal együtt ismét erős ellenfe-lei lesznek a nyáron. meghívandó vidéki és fővárosi football csapatoknak. Ma szerdán ismét football és athletikai training lesz.

Kuglizó megnyitás. Az acélgyári ol-vasó egyesület f. hó 13-án tartotta zászló-szentezésének 30 évi jubileumát, mely alka-lommal volt az ünnepélyes kuglizó megnyitása is. Reggel 9 órakor zeneszó mellett a temp-lomba ment az acélgyári tisztikar, és mon-kásság, hol ünnepi mise volt. Délután az ol-vasóegylet nyári helyiségében mulatság volt. Volt kuglizás, tojásfutás, este lámpásos kör-menet, tánc, egyzóval a legkedélyesebb han-gulat uralkodott. Megemlíti, hogy a hölgy-ek díját tojás futásban az olvasó egyesület pincérnöje nyerte el.

594/1909. s. v. h. 16.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-ai értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a b. yarmati kir. tör-vényszéknek 1909. évi 1240. és 1335. sz. végzése következtében dr. Keszler Lipót lo-sonczy ügyvéd által képviselt Nógrádmezeyi Népbank Losoncon rt. javára 370 és 390 k. jár. erejéig 1909. évi ápr. hó 20 n. fogana-tosított kielégítési végrehajtás útján fel-foglalt és 970 kor.-ra becsült következő in-góságok, u. m. bikák és kocsik nyilvános árverésen eladotnak.

Mely árverésen a salgótarjáni kir. já-rásbírósg 1909. évi V. 177/3. sz. végzése folytán 370 és 390 kor. tőkekövetelések en-nek 1908. évi dec. hó 9 napjától járó 6%, kamatai, 1/2% váltódíj és eddig összesen 137 kor. 67 fill.-ben bíróság már megállapított költségek erejéig Persén, vhtást szenvedett lakásán leendő megtartására 1909. évi jul. hó 1-ső napjának d. u. 3 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók e-zennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Salgótarján 1909. évi június hó 8.

Krúdy Dezső, kir. bir. végrehajtó.

616/1909 sz. vhtó.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-ai értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a budapesti VII. ker. kir. járásbírósgának 1909. évi Sp. V. 280/6. sz. végzése következtében dr. Urbányi Hen-rik bpesti ügyvéd által képviselt Halasinszky grógyaszerész és tsa javára 684 kor. 70 f. s jár. erejéig 1909. évi április hó 28 n. fogana-tosított kielégítési végrehajtás útján lefo-glalt és 2350 kor.-ra becsült következő ingó-ságok u. m. szódavizgyártó gépek, szódavizes üvegek nyilvános árverésen eladotnak.

Mely árverésen a salgótarjáni kir. já-rásbírósg 1909. évi V. 328/2. sz. végzése folytán 684 kor. 70 fill. tőkekövetelés ennek 1909. évi márc. hó 1 napjától járó 5% ka-matai, és eddig összesen 76 kor. 25 fill.-ben bíróság már megállapított költségek erejéig Salgótarjánban alperesnek a főtucán levő szódavizgyárában leendő megtartására 1909. évi június hó 28 napjának délutáni 3 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivat-nak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Salgótarján 1909. évi június 4-én.

Krúdy Dezső, kir. b. r. végrehajtó.

666/1909. sz. vhtó.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a losonci kir. törvényszéknek 1909. évi Sp. III. 31/3. sz. végzése következtében dr. Gergely Ödön losonci ügyvéd által képviselt Fonciere pesti biztosító intézet Nógrád és Zólyom megyei főgynöksége javára 64 kor. 53 f. s jár. erejéig 1909. évi május hó 15 n. foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 660 k. ra becsült következő ingóságok, u. m. sertések és koci nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a salgótarjáni kir. járásbíró 1909. évi V. 345/2. sz. végzése folytán 64 kor. 53 f. tőkekövetelés ennek 1909. évi január hó 1 napjától járó 5% kamatai, és eddig összesen 51 kor. 65 fill.-ben bíróság már megállapított költségek erejéig Medveshidegkúton vhtást szenvedett lakásán leendő megtartására 1909. évi június hó 30-ik napjának d. e. 10 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Salgótarján, 1909. évi június 5 n.

Krúdy Dezső, kir. bir. végrehajtó.

662/1909. sz. vhtó.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a rimaszombati kir. törvényszéknek 1909. évi 2477. sz. végzése következtében dr. Czinner Miksa rimaszombati ügyvéd által képviselt gömörmezei takarékpénztár és hitelbank rtársaság javára 300 kor. s jár. erejéig 1909. évi május hó 14 n. foganatosított kielégítési végrehajtás útján felülfozlalt és 800 kor.-ra becsült következő ingóságok, u. m. a salgótarjáni izr. templomban 1. sor. 2 sz. és 1. sor 4 sz. a. legelőhelyek és azokkal járó mindennemű jogok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a salgótarjáni kir. járásbíró 1909. évi V. 389/2. sz. végzése folytán 300 kor. tőkekövetelés, ennek 1909. évi február hó 15 napjától járó 6% kamatai, és eddig összesen 65 kor. 35 fill.-ben bíróság már megállapított költségek erejéig Salgótarjában a kir. járásbíró árverési termében leendő megtartására 1909. évi június hó 28-ik napjának d. u. 4 órája határidőül kitűztetik, és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Salgótarján, 1909. évi június 5.

Krúdy Dezső, kir. bir. végrehajtó.

478/1909. sz. tk.

Árverési hirdetményi kivonat.

A salgótarjáni kir. járásbíró, mint teleknyel hatóság közhírré teszi, hogy a Losonci Takarékszövetkezetnek 1909. évi Sp. III. 31/3. sz. végzése következtében dr. Gergely Ödön losonci ügyvéd által képviselt Fonciere pesti biztosító intézet Nógrád és Zólyom megyei főgynöksége javára 64 kor. 53 f. s jár. erejéig 1909. évi május hó 15 n. foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 660 k. ra becsült következő ingóságok, u. m. sertések és koci nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a salgótarjáni kir. járásbíró 1909. évi V. 345/2. sz. végzése folytán 64 kor. 53 f. tőkekövetelés ennek 1909. évi január hó 1 napjától járó 5% kamatai, és eddig összesen 51 kor. 65 fill.-ben bíróság már megállapított költségek erejéig Medveshidegkúton vhtást szenvedett lakásán leendő megtartására 1909. évi június hó 30-ik napjának d. e. 10 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Léckerítés olesón eladó.

Cim a Boros nyomdában.

Kellemes, üdítő s a
legjobb nyári ital
a „szegszárdi“
Siller bor

magába vagy vízzel használva.

Házhoz hordva 1 liter 28 kr.

itt fogyasztva 32 kr.

Rapható:

THILL JÓZSEF

Rákóczi nagyvendéglőjében.

Nyári mulató a Wehovszky kertben.

A nagyérdemű közönség becses tudomására hozom, hogy
ugy mint a mult évben ez idén is gondos vezetésem alatt van
a Wehovszky kerti vendéglő

melyben a t. vendégeim állandóan friss sört, asztali borokat,
izletes ételeket és szolid kiszolgálást fognak találni.

Aki tehát kellemesen akarja eltölteni idejét; ne mulassza el
kérthelyiségemet felkeresni.

Legalkalmasabb családi összejövetel.

A n. é. közönség számos látogatását kéri

teljes tisztelettel

Krámer Samu.

ANGOL
URI SZABO.

Szép és dívatos kifogás-
talan minőségű szövetek-
ből kívánatra többször
próbával készít öltönyöket
és téli kabátot, szakkell
és felöltőt, különlegessé-
geket priosess és lovaglő
nadrágot, valamint papi
— reverendát.

LŐRINCZE ISTVÁN
SALGÓTARJÁN,
A VÁROSHÁZZAL SZEMBE.

ANGOL
URI SZABO.